

Kelt: Csengervár, 22. április 1830.

Kedves Ifjú Barátom!

Bocsátsd meg, hogy ismeretlenül megszólítalak!

Régmúlt idők gyermeke vagyok, én, akinek történetét olvastad. Igen, én vagyok Csenger, aki bolyongott, keresve a boldogsághoz vezető utat, és közben megtalálta a szereelmet.

Talán Te is úton lehetsz, mész erdőken és mezőken át, mint én valaha, de bolyongsz a lélek ésvényein is, hisz kérdések, hisz kétségek szegélyezik lépteidet.

En sokféle vidéket bejártam, nem csak a Föld és a földöntúli világ tájait, de az emberek szívét is.

Utam során találkoztam olyanokkal, akik azt hitték, a gazdagság, a hatalom vagy a tudás után vágyakoztak, mert azt hitték, ezek tesznek boldoggá. Mindezek a célok köddé váltak előttem, amikor megértettem, hogy a boldogság nem kívül lakozik, hanem bennünk él. Nem megfogható és nem is birtokolható, hanem azé, aki a keveset is hálával fogadja.

Beszélek Neked a szerelemről is: Ő, a szerelem olyan, mi t az égő mécse, mely világít és perzsel egyszerre. A szerelem nemcsak öröm, de próbatétel is, nemcsak vágy, de hűség is. Tünde, az én szerelemem, nemcsak egy lány, hanem az én szívem tükré is, amit a szív álmódni mert, megtanultam: lemondani magadról, hogy másnak élj. Ha ezt meg tudod tenni, akkor érkezik el az igazi én, akivé válni akartál. Az emberi élet értelme nem abban rejlik, mennyit érünk el, hanem abban, hogy mennyit adunk másnak.

Ne tarts attól, hogy eltévedsz, mert minden út, még a hazugság is, tanít. Minden könny, amely őszintén hull, tisztábbá teszi a tekintetet.

Fogadj el egy baráti tanácsot: ne félj élni, ne félj hibázni! Mert a hibák és sebek erősebbé és bölcsőbbé tesznek. Mert a hiba nem a vég, hanem a kezdet, az ajtó, amely a megértés felé nyílik. Tüdd el, egy hibában is sok igazság rejlik. Legyen utad akár csendes, akár viharos, járd bátran, mert a boldogság útitárs. Veled akar maradni, és ha lépsz, Veled lép. Ne hidd, hogy a világ rideg vagy ostoba, ha Te melegséget viszel bele, boldog lehetsz benne.

Őszinte jóindulattal:

Csenger, a bolyongásból ébredt lélek

az időn és reménytelenségen túl